

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број К-По₂ 10/2018

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.05.2019. године

К-По₂ бр.10/2018

**Транскрипт аудио записа
са главног претреса одржаног 22.05.2019. године**

Председник већа: Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К.По₂ 10/2018 против оптуженог Маричић Жељка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 КЗ СРЈ по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО број 8/2018 од 27.11.2018. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

заменик тужиоца за ратне злочине Огњен Ђукић,

оптужени Маричић Жељко са браниоцем адвокатом Горданом Божиловић Петровић.

И ко је још присутан?

Адвокатски приправник: Ја сам приправник [REDACTED]

Председник већа [REDACTED] добар дан колегинице.

Адвокатски приправник: Добар дан.

Председник већа: Одређено је испитивање сведока [REDACTED] да ли су присутни? Да ли су у судници?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Добар дан. Свједоци су присутни.

Председник већа: Јесу.

Констатује се да је успостављена видео конференцијска веза са Кантоналним судом у Бихаћу. У судници је присутан судија [REDACTED] који извештава суд да су у судници присутни сведоци [REDACTED]

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испитају сведоци [REDACTED]

Хоћете молим вас позвати [REDACTED]

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: [REDACTED] је у судници.

Председник већа: Добро. Ви сте утврдили јел' тако, идентитет сведока па ћу вас молити да нам кажете из које исправе сте утврдили?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Идентитет је утврђен на основу личне карте број [REDACTED]

Председник већа: Добро. Хвала лепо. Јел' можемо да видимо сведока [REDACTED]. Дobar дан господине [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Дobar дан.

Председник већа:

Сведок [REDACTED], ја ћу узети најпре ваше личне податке. Реците ми које године сте рођени?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Где сте рођени?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Од оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Добро. Реците ми да ли познајете Маричић Жељка, да ли сте евентуално у сродству?

Сведок [REDACTED]: Да познајем га и скоро сваки дан сам га виђаво у граду пошто сам ја био таксиста у граду и био сам сваки дан у граду и њега сам познаво он је био возач у „Шумо-транспорту“.

Председник већа: Добро. У сродству нисте јел' тако?

Сведок [REDACTED]: Како?

Председник већа: Нисте у сродству.

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади?

Сведок [REDACTED]: Како?

Председник већа: Да ли сте у завади?

Сведок [REDACTED]: Не. До '92. никад није ми реко он ријеч нити сам ја њему, само смо се познавали поздрављали, у кафани смо се виђали али никад нисмо се свадрили ништа нисмо имали до '92.

Председник већа: Добро. Дакле Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То сте разумели јел' тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ја ћу вас молити да прочитате текст заклетве који се ту налази испред вас, наглас.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се и изјављујем да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

Председник већа: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

Ви сте били испитани 04.10.2016. године у просторијама Кантоналног тужилаштва у Бихаћу, да ли се сећате тога?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И такође сте били испитани 12.01.2018. године, па је моје питање да ли остајете код ових исказа?

Сведок [REDACTED]: Тако је, да.

Председник већа: Остајете. Ја ћу вас молити да нам укратко сад поново испричате дакле за време оружаних сукоба конкретно маја месеца '92. године где сте ви били, где сте живели, шта се дешавало у месту у којем сте ви живели, па нам мало дочарајте ту атмосферу шта се све ту дешавало.

Сведок [REDACTED]: Ја сам живио у Кључу, радио сам као таксиста, сваки дан сам виђаво Стера Маричић Жељу, свију сам виђаво, свију сам познаво у граду и никаквих проблема није било између нас. Ја мислим да 30. на 31. не сјећам се датума који је било кад сам дошо у МУП Кључ испитан одведен у салу, у сали то је било пред ноћ 7-8 сати не знам тачно колко је било сати не сјећам се, кад смо ушли у салу почела је туча, сви су нас тукли, било је десетак тих како да кажем четника, Срба како хоћете да кажем. Стера сам познаво, Стера сам видио, [REDACTED] сам видио, видио сам познаво сам те људе пошто су они наредили нама да морамо савијене главе бити доле главу руке на леђа, они су ме тукли, патили ме, унесвјестили ме, Стер је туко ме у леђа, [REDACTED] ме туко у кичму, сви су мислили они поред мене кад сам дошо на Ситницу, са Ситнице на Мањачу да су ми пребили кичму, ја сам био онесвјештен па сам пито кад сам дошо до себе пито сам да одем у ВЦ, до ВЦ-а сам отишо враћо се из ВЦ-а опет су ме тукли. Стер Маричић Жељо је најгори био и [REDACTED] од свију и ја не знам и не могу се сјетити да ли сам ноћи једну ноћ ту или две, пошто сам два-три пут био онесвешћен дођем до себе они ме зову, ја сам радио као таксиста у граду познавали су ме сви, и тако да смо онда једно јутро или навече не знам не могу се сјетити колко је било сати кад су аутобуси поређани испред општине и ми смо превезени за Ситницу. Стер Маричић Жељко је шпалир направио, у том шпалиру је била Ђ [REDACTED] [REDACTED] било је познатих доста тих Срба и они су ме тукли, али је Стер ушао, ја мислим да је на силу ушао у аутобус из Кључа до Ситнице и опет је туко свију ал` мене је највише туко. У једном моменту ја сам видио да ће ме убити на мртво био сам сав крвав. Ја сам сакрио главу испод клупе аутобуса, у том аутобусу је био ја мислим како [REDACTED] који је радио у књижари и [REDACTED] и ја сам [REDACTED] у пито, замолио сам [REDACTED] пошто сам био са њим добар да ме спаси, он ме није мого спасити од Стера никако. Кад сам се сакрио под клупу главу да ме не туче више он је узео нож, чакију нешто је узео у лијеви бубрег забио ми тај нож, чакију не знам шта је пошто сам ја био главу савијо под клупу и крв ми је истекла сва до Ситнице, до Ситнице ја мислим да је негде око 30 километара, кад сам стигао на Ситницу у школу њихову стару ту нисам уопште знао шта причам био сам изгубљен, тек други, трећи дан сам ја мислим дошо до себе и он ме је, највише ме је туко, он је, ја мислим да је био пијан ил` није био нормалан шта је радио и да вам кажем кад је све завршио ушо је у салу на врата је ушо у салу и рекао је „да знате добро ко вас је туко ја сам Маричић Жељо [REDACTED] [REDACTED] јебем вам мајку усташку балијску...“ нема шта није радио, они су га стражари одвраћали да не иде у салу, он је с врата то реко. Једног Наила Шулића је највише туко и мене, [REDACTED] из Санице он, ал` ваљда је био возач са њим и он је туко то, то је такав био призор да сам ја, добро сам осто жив. Неки су људи на Ситници кад сам изишо из аутобуса почели ме опет да тучу горе, чуо сам да је неки Србин прешо и да их је шћеро са мене и тако да су ме увели однјели ме у салу тамо у школи на Ситници. После са Ситнице сам отишо на Мањачу, више Стера ја нисам видио, долазио је Стер на Мањачу са камионом али ја чим сам видио да он долази горе ја сам се сакрио у штале пошто је било на Мањачи шест штала, ја сам се сакрио нисам смио њему на очи. Стер је имо жену [REDACTED] и двоје дјече, ја мислим да је држо кафић је држо код бензинске пумпе, држо кафић жена је више радила он је као возач радио и тако да сам га добро познаво и видио сам добро шта ради и он није се смио вратити у Кључ у Босну не знам сме ли се вратити не сме, продо је стан и отишо је у Србију не знам гдје се налази не знам гдје је, али боље му је да никад не дође у Босну и Херцеговину и да не треба доћи, ја му не пријетим него га ја обавјештавам.

Председник већа: Реците ми молим вас у Кључу где сте ви били, јесте били у основној школи или где сте се то налазили?

Сведок [REDACTED]: Ја сам био прво у МУП-у у Кључу.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И онда су ме, истукли су ме у МУП-у у Кључу, тамо су тукли малтретирали, испитивали, [REDACTED] ме је туко са два полицајца, после су ме однјели, одвели, вукли ме, чупали ме, не знам како, одвели су ме у ту салу, у тој сали ја сам видео Стера Маричић Жељу, видео сам [REDACTED] из Рибника отац му држо трговину у Кључу поред моста Сане у кући ја мислим да је то његова кућа, држо трговину и тај [REDACTED] радио понекад у тој трговини.

Председник већа: А што су вас одвели у полицију, због чега, који је разлог?

Сведок [REDACTED]: На испитивање, да ме испитају шта је било, гдје сам био, шта сам радио, куд сам био, ја сам био таксиста радио сам ту и нисам ништа радио, ја нисам нигдје био и ништа, ја сам био код своје куће и они су говорили да се морамо предати сви да предамо оружје да се предамо и да дођемо на разговор.

Председник већа: Јесте ви имали том приликом оружје, шта сте рекли јел` имате, немате оружје, јесте имали?

Сведок [REDACTED]: Никад у животу ја нисам имо оружје, никад у животу. Никад и никад нисам обуко униформу од војске, служио сам војску у Зрењанину од тад никад нисам обуко униформу, ја сам отишо сам да се предам јер сам мислио пошто нисам ништа крив да ће ме пустити. Од тих свију [REDACTED] полицајац он ме је покушо да спаси и није ме мого спасити они су ме тукли до краје ме, тукли су ме, он је једини од њих свију покушо да ме спасе, то је био полицајац у Кључу.

Председник већа: А реците ми молим вас како је тада изгледао Маричић, можете да га опишете?

Сведок [REDACTED]: Маричић Жељо је некад носио, носио браду некад је носио, био је моје расти висине, некад је носио браду, дебо је био, возач био у „Шумо-транспорту“, ја сам га виђаво скоро свако трећи, четврти, није било седмице да га нисам виђаво.

Председник већа: Крупан, јел` крупан био?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: А реците ми које висине?

Сведок [REDACTED]: Па око 175, 176, 182, не знам ту је негдје, негдје је моје висине био није он био већи од мене ништа.

Председник већа: А јесте ви њега често виђали?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Па да ли знате нешто ближе о њему, да ли је евентуано пио да ли сте то имали прилике да чујете?

Сведок [REDACTED]: Да, да, он је пио и био је алкохоличар и ја сам пио сви смо ми пили нема шта и он је пијан, увјек је пио волио је да попије и пио је.

Председник већа: Реците ми да ли је тада кад се то све дешавало у Кључу да ли је био у униформи, да ли сте рекли, јел' носио униформу?

Сведок [REDACTED]: Имо је неку шарену кошуљу, неку шарену јакну не знам нека војна кошуља, јакна нешто је било на њему. Нисам смио да погледам јел' пошто је увјек говорио главу доље, сагните главе, сагните главе и овако смо морали сјести и овако смо главу морали држати.

Председник већа: И позади руке сте морали држати.

Сведок [REDACTED]: Како?

Председник већа: Позади, на леђа сте држали руке.

Сведок [REDACTED]: Тако је, тако је, на леђа и он ме је с леђа тукао, ја сам се једном покушо да се окрећем, ја мислим по гласу сам позно да је Тоде Гајић пошто је био шеф крим.службе ја сам био добар са њим пошто је гледо како ме тучу ја сам се окрено да видим ко је и видио сам Маричића Жељу и више пута и кад сам ишо у ВЦ онда сам молио да идем у ВЦ видио сам Маричић Жељку, [REDACTED] јер ја сам њих познаво свију сваки дан сам ја био у граду.

Председник већа: А реците ми молим вас да ли можете уопште да раздвојите пошто су вас доста тукли, како вас је тукао Маричић?

Сведок [REDACTED]: Маричић Жељо ме је тукао чизмом највише, тукао ме је у главу, тукао ме је чизмама у леђа, сви су моји ти ту поред мене, ја сам се изврнуо, унисвјестио ме, ја сам, они су мислили да ми је кичму пребио и кад су видли да сам ја на Мањачи почео да ходам нису вјеровали каже нисмо вјеровали да ти није кичму пребио. То је, чизме оне војничке газило у ребра, у кичму у гузицу нема ђе ме није тукао, у главу ме тукао и на крају је узео нож, чакију ја не знам какав је нож имо нисам мого да видим пошто је глава била испод сица, нисам мого да видим, посјекло ме и ја сам се неђе на Ситници након три, четири дана почешо тај ми је чеп испо мого је прст да уђе у ту рану сва ми је крв изишла, тако да сам говорио све нешто безвезе сам говорио два-три дана, тек други-трећи дан сам дошо до себе почео причати нормално.

Председник већа: Осим ножа који сте видели да ли је имао оружје неко?

Сведок [REDACTED]: Оружје је имо али са оружјем према мени ја нисам видио да је долазио, оружје су они оставили, била је тамо нека као чекаоница гдје

су они седјели ти и он је имао ја мислим полуаутоматску, аутоматску пушку ја се не разумем у оружје, не разумем се у то, имо је неке, углавном мени није пријетио пиштољем, није ми ништа само [REDACTED] јес` ставио нож бајонету ставио јој подврат и реко да ће га заклат у шест сати, [REDACTED], а мени то није урадио. Газио ме је ногама, туко ме је, имали су неко ко штило, неко дрво безбол палица од једно 70 до 80 центи тако да су тукли, ја сам био црн сав, видите ову моју кошуљу намјерно сам је обуко, овакав сам био црн нигдје прст нисте могли ставити на моје тјело да нисам био црн да је било бјело шта. Сав сам био комплетан црн и сви су вјеровали да ћу умрети да нећу преживети логор Мањачу.

Председник већа: Ви кажете да је имао, да вас је чизмама шутирао шта је радио?

Сведок [REDACTED]: Чизмама, ципеле, ја у том страху, у том, тако гледаш кад ће ти глава отићи, не можеш ти видети ил` је имо дубоке ципеле или је чизме или нешто је имо на ногама, углавном туко ме је, па у тој сали ја сам био унесвешћен два-три пута, и донесу воде...

Председник већа: Жељко Маричић је рекао да није имао чизме, да је он имао ципеле на ногама.

Сведок [REDACTED]: Можда ципеле дубоке углавном јаке ударце ми је задаво ја сам мислио да имао војничке чизме, ја нисам мого да видим јер ту је било можда 200, 300, 400 људи шта ја знам колко је било у сали људи и не можеш ти да видиш у том страху шта је он имо, какав је имо каиш мене питају на Суду у Бања Луци какав је имо каиш Синиша, какав, откуд ја знам какав је имо каиш какву је имо блузу шта ја знам шта је имо.

Председник већа: Ја морам да вам још и предочим његову одбрану у делу где је он рекао да он није улазио уопште у аутобус и да он вас није убо ножем нити је имо нож код себе.

Сведок [REDACTED]: Слушајте ме добро, он је ушао на задња врата ја сам код задњих врата сједио напред двије клупе и он је ушао и мене кад је видио одма је до мог сица дошо и он је ишо до Ситнице, то је 30 километара од Кључа и на Ситници је туко нас и са Ситнице су га они стражари вратили нису му дали да уђе у школу. И у школу је ушо и прст диго и реко да знате ко вас је туко Стер Маричић Жељко син [REDACTED] да нам јебе мајку балијску...

Председник већа: Добро, то сте рекли.

Сведок [REDACTED]: Да нам јебе мајку усташку, сто посто он био, нема ту јест` није он се мора бранити да није, јес` био, ја га познајем ко сам себе.

Председник већа: А реците ми молим вас пошто кажете кад сте ушли у аутобус да вас је тукао да сте побегли да сте главу доле савили јел` тако испод седишта колико сам вас разумела.

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: А откуд ви знате, јесте баш могли да видите кад сте савили главу да вас је он убо ножем?

Сведок [REDACTED]: Да, он ме је убо јер сам видио његове руке, он је мене туко с леђа туко ме с леђа и он каже „маму ти јебем усташку сад ћу да ти покажем“ извадио из цепа и ја сам се, он ме је убо у томе, ја нисам ни осјетио како ме убо само сам после видио да је крв и на Мањачи су ме узели ко лопту два конца доктор неки њихов у стационару и зашио ми и каже ето усташа спреман си за борбе опет.

Председник већа: Да ли је евентуално...

Сведок [REDACTED]: А то је Стер урадио, ни један није четник није пришо мени него он је пришо мени, а код волана је сједио [REDACTED] не знам му име радио у књижари, [REDACTED] ја мислим да се звао, и [REDACTED] замолио пошто сам био добар са њим да ме спаси он ме није мого спасити, није хтјео не знам, није ни дошо оздо, а он је туко [REDACTED] и још два три војника су била са њим ја не знам ко су ти људи, углавном [REDACTED] је сто посто био и он ме је убо хиљаду посто, није сто хиљаду посто.

Председник већа: Да ли је било још неко униформисано лице тад ту поред вас, поред вашег седишта где сте се ви сагнули и сакрили?

Сведок [REDACTED]: Њих двојица, тројица су са Стером ушли он је као, он је најгори био и најопаснији, није изгледао нормалан никако шта је радио од људи. И ја сам и у аутобусу изгубио се после на Ситници кад сам изашо ја сам већ нисам знао шта причам и шта говорим и како, крв ми изишла сва и готово. И тако да је ушо у Ситници, ја кажем да је ушо у Ситници на врата стао и каже „да знате ко вас је туко Стер Маричић Жељко“, ја то никад нећу заборавити да жив био сто година, „[REDACTED]“ тако је ја мислим да је оца [REDACTED]

Председник већа: Добро, то сте рекли.

Сведок [REDACTED]: И да нам јебе мајку балијску, усташку и да је ово српска земља да ће нас протјерати из те земље да се никад нећемо вратити. И рекао је с [REDACTED] полицајац, рекао је да сви могу остат живи а да [REDACTED] немере остат живи и [REDACTED] је ушо у салу, Душан полицајац је реко да сви морамо остат живи али да [REDACTED] то је полицајац био, радио у полицији одузимо му возачку, туко је и њега, туко је свакога.

Председник већа: Добро. Ево ја ћу вас препустити заменику тужиоца вероватно има нека питања да вам постави. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан господине [REDACTED] Огњен Ђукић заменик тужиоца.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само пар питања. Колико сам вас разумео ви сте рекли да нисте пре рата имали никакве сукобе са окривљеним.

Сведок [REDACTED]: Никакве нисмо, јел' он је био возач ја сам био таксиста и никад нисмо имали сукоб никакав.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми само да ли евентуално Ваша породица имала неке сукобе са његовом породицом нешто што би претходило и њега мотивисало да се понаша према вама на начин на који сте описали?

Сведок Мирсад Дервишевић: Не, не. Ја сам само познао његову жену Љиљу пошто је радила имо он држо кафић само сам познаво његову жену Љиљу и њега.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми с обзиром да је Маричић кад је давао ову одбрану рекао да су га у једном тренутку избацили униформисана лица односно припадници војске којој је он тад припадао из ове основне школе у Кључу, јесте ви видели евентуално тај тренутак да њега неко избацује из физкултурне сале у Кључу?

Сведок Мирсад Дервишевић: Ја то нисам видио да њега неко избацује из сале...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да га спречава да било шта...

Сведок [REDACTED]: Јел' он је сигурно то вече био пијан, ја нисам то могло видети кад сам био савијене главе и био сам, не могу да вам кажем ја да сам ноћио једну ноћ, две ноћи, можда и три...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, само да ли сте приметили тако нешто, ако нисте нисте. Кажите ми кад је дошао, кад сте дошли, описали сте да сте пролазили кроз тај шпалир од физкултурне сале у Кључу до аутобуса, да ли вас је евентуално Маричић ударао док сте пролазили кроз тај шпалир, да ли сте то запазили?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако јесте опишите ми молим вас на који начин.

Сведок [REDACTED]: Да, он ме је ударио и имо је неку ко безболну палицу дрвену, имо је и он ме је туко и [REDACTED] радила у хотелу у вешерају радила и она се створила ту, и [REDACTED] они су тај шпалир је био и они су ме по два три пут, а он је ушо за мном у аутобус је ушо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажите ми кад сте стигли до Ситнице колико сам вас разумео он је исто ушао у ту салу за физичко у Ситници.

Сведок [REDACTED]: Тако је, тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како се тамо према вама понашао у самој сали?

Сведок [REDACTED]: Како?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како се у сали у Ситници понашао Маричић према вама, да ли вас је ударио, злостављао, вређао?

Сведок [REDACTED]: Маричић Жељу нису дали стражари, ја нисам видио и нисам знао можда сам, нисам видио да је ушо само сам добро видио и добро чуо кад је на вратима реко, ја мислим да му они стражари на Ситници нису дали да уђе у салу међу људима, пошто је ту и било пуно људи у тој сали у школи, нису му дали да уђе јел` он је туко све с реда и само сам видио кад је на врата стао и каже он ја сам Маричић Жељо Стер да знате ко вас је туко син [REDACTED] и да нам јебе мајку балијску усташку да ће нас протјерат, да је ово српска земља тако нема шта није говорио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми пошто сте више пута рекли да је према вама односно да сте стекли утисак да је Маричић био пијан док је ово све радио, на основу чега сте стекли такав утисак, да ли на основу његових кретњи или, на основу чега?

Сведок [REDACTED]: Добро питање, зато што сам ја знао Маричића познавао га, и он то ја мислим ил` ми није смио никада рећи у гостиони ил` ми никад ме није увредио у гостиони кад смо били у ресторану било гдје, музика у хотелу смо пили, ми смо пили сви било нас је по хотелу колко хоћеш, никад ме није увредио и ја зато мислим то не може урадити нормалан човек што је он радио, то само може пијан и будала радити.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле ја колко вас разумем ви претпостављате да је он био пијан, зато што...

Сведок [REDACTED]: Тако је, ја не знам јел` он био пијан нисам видио да је он пио...

Председник већа: Само, молим вас...

Сведок [REDACTED]: Али ја претпостављам, претпостављам да је био пијан или луд.

Председник већа: Само сачекајте мало. Значи немојте у исти глас, већ су интервенисали не могу да, не може да се транскриптује.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извињавам се судија. Дакле да будем јасан да ли претпостављате да је био пијан или сте видели да је био пијан том приликом?

Сведок [REDACTED]: Не, нисам видио, ја нисам мого видети шта је он пио ту вече, ал` сам претпостављо, јел` то не може урадити нормалан човек шта је он радио у сали од људи, само може пијан или блентав. То нормалан човек не може да ради.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми молим вас дал` сте евентуално видели да се он тетуро, па сте на основу тога закључили или једноставно...?

Сведок [REDACTED]: Не, не, он није био превише пијан, и ако је био пијан није био превише пијан, он је нормално ишо и туко нас с реда, ал` није се он тетуро јел` та се он тетуро он нас не би мого толко тућ.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми после свих...

Сведок [REDACTED]: И он је, он зна он зна да не смије, никад неће доћи у Кључ, никад, и најбоље му је да га затворите до живота да не долази никад да не шета никуда.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте давали своју изјаву тужилашту Унско-санског кантона поменули сте да сте у тој сали у Кључу видели [REDACTED]. Јел` то тако?

Сведок [REDACTED]: Пазите, то је било 100, 200, 300 људи, Сенад је ту био у близини, аутобуси били поредани, ја не знам кад су отишли они, то је, нас је било ту можда...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, само, само...

Сведок [REDACTED]: Не можеш ти бројати у томе страху.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само да вам објасним.

Сведок [REDACTED] кажу да су прије мене отишли, ја сам осто ту они су рачунали можда мене и убит, ја сам осто ту можда једну ноћ, можда двије ноћи не знам. После сам...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Господине [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Кад сам дошо на Ситницу опет смо били заједно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само да вам објасним, моје питање је да ли сте видели како је поступао Маричић према [REDACTED] у тој основној школи у Кључу, како се према њима двојци понашао?

Сведок [REDACTED]: Не, не, ја нисам то видио, ја сам видио како се понашо према мени и видио сам тамо да он туче људе и Сенад ми је реко да ми је ставио нож под врат, а ја то нисам видио пошто сам ја био два-три пута у тој сали унесвешћен и они су отишли, аутобуси били поредани отишли за Ситницу и ја сам отишо после можда сам ујутру, можда око подне, можда други дан навече не знам, углавном смо сви на Ситници опет били заједно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажите ми да ли познајете...

Сведок [REDACTED]: Неки су људи отишли у Градишку, неки су људи отишли у Ситницу, ми који смо отишли у Ситницу ми смо из Ситнице отишли за Мањачу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми да ли познајете Селман Мујагу?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је он био у овој сали и ако јесте ако сте га видели да ли сте видели како се према њему понашао Маричић?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] уопште нисам у сали ја видио у тим људима толким. [REDACTED] каже мени да је он видио како мене тучу ја не знам гдје је он мене видио како мене тучу, и он каже добро си издржо да си осто жив икако, кад сам дошо до себе на Мањачи, ја не знам, нисам га ја мога видети међу тим људима, а он је, [REDACTED] је био са мном и на Ситници и на Мањачи и свугдје заједно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Салиховић Латиф јел` вам познато име?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је отишо у Градишку, ја не знам с којим је он аутобусом отишо, њих су отјерали у Градишку ја нисам био у Градишкој, из те сале.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте њега видели било у основној школи у Кључу или у аутобусу или у основној школи у Ситници?

Сведок [REDACTED]: Не, они су отјерали не знам један аутобус, два аутобуса они су водили за Градишку ја сам мислио да ћу и ја у Градишку мене су отјерали са другим аутобусом у Ситницу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: Два пута су доносили воду да ме умивају и да дођем до себе. [REDACTED] један који је радио у Управи прихода он је доносио воду да ме умивају и да дођем до себе и ја нисам мога видети кад је који аутобус отишо, колко је људи 50, 60 људи изведу и ставе у аутобус и, [REDACTED] је отишо за Градишку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, па... Ја само тражим од вас кажете оно чега се сећате ништа више од тога. Каблић Сафет јел` вам познато име и презиме?

Сведок [REDACTED]: Како?

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Има [REDACTED] како имамо ми овде у списима и имамо...

Сведок [REDACTED], да, да, познајем га, он је сад ради у робној кући врло млад тад је био он.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте њега видели у овим фискултурним салама или у аутобусу?

Сведок [REDACTED]: Да вам кажем господине, ја сам био убијен, у несвјести два, три пута, ја сам само видио људе, кад сам дошо до себе ја само видим да ми се људи шарене, ја сам видио, кад сам ушо ту видио сам 100, 200 људи пуна је сала људи сви свезани руке на леђима глава доље и ја сам убијен био ја нисам мого скоро никога да видим како се отјерали, изводили људе они су стављали у аутобус слали неке у Градишку, неког на Мањачу, неког у Ситницу, неког негдје у Кула, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само још једно питање молим вас, јесте имали икада после ових свих догађаја које сте описали било какав сусрет са окривљеним Маричићем или да ли вам је он на било који начин изразио жаљење због тога што се понео према вама?

Сведок [REDACTED]: Не, никад, никад, ја сам га звао, ја сам га звао добио сам број телефона његов из Швицарске сам га звао и јавила ми се жена [REDACTED] његова можда он за то не зна, ја сам га звао и реко сам [REDACTED] пито сам за њега он је био негдје не знам гдје и ја сам реко [REDACTED] и да је он мене туко, да ме је патио, да ме је ножем туко, а он никад није реко да ме назво да је казо жао ми је [REDACTED] ио сам тако то је то, то је то било, можда би добро било али никад ме није зовно после рата и никад га нисам видио и најбоље да га никад не видим више.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам господине [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Хвала и вама.

Председник већа: Ја бих вас само још нешто питала. Ви кажете сада да претпостављате да је био пијан.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Пошто сте га познавали и није био, није се тако понашао, нешто агресивно, колико сам ја схватила. Интересује ме, када сте први пут били испитани, рекли сте да је разлог зашто вас је тукао, премлатио, како сте ви то говорили, тај, зато што је од вас тражио новац.

[REDACTED]: Пазите, он је тражио од свакога новац, то сам вам заборавио рећи, он је тражио од свакога новац и свију претресао, и моја јакна у којој је мени жена, моја жена је кројачица, моја жена зашила мени 1800 марака. Они су мене расчупали свега, скинули јакну и та је моја јакна и остала, ја је никад нисам видио. У црвени цемпер ја сам отишо на Мањачу, они су тражили новац и тражи све из џепова да извадимо. Ако нађемо нешто у џепу а ви нисте извадили нема шта него убит вас. А мени је жена зашила у јакну 1800 марака, и та јакна је остала у тој сали, и остала је и јакна и паре и све.

Председник већа: Кад кажете они, да ли мислите да вам је новац тражио и Маричић Жељко?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Ево сад ћу вас препустити одбрани. Бранилац оптуженог Маричића, адвокат Гордана Божиловић Петровић.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ја ћу вас замолити само да нам мало обајсните неке сегменте које сте причали до сада. Доста пута сте у вези сваке акције која је била према вама усмерена, споменули они. Под то они шта подразумевате, колико је лица било? Јел ме чујете?

[REDACTED]

Адвокат [REDACTED]: Рекли сте да су они вас тукли, па они су вам пришли, па они су били око вас, па они су вам узели новац, па они су стајали иза вас. Ко су то они, јел можете одредити именом и презименом ко су то они, која лица?

[REDACTED]: Ја сам препознао [REDACTED] Стера, Маричић Жељу, пошто смо ми њега сви знали Стер, препознао сам [REDACTED] препознао сам [REDACTED], она је вани била испред, препознао сам [REDACTED], кад су шпалир направили, ја сам препознао њих петоро, шесторо, али „Црвене беретке“ њих било је можда десет војника са њима, можда седам, осам, ја нисам мого да бројим, и они су тукли свију, мене су највише, мене су и пар људи још тукли, за мене, мене је Стер и Маричић Жељко и [REDACTED] су мене најгоре тукли, и Стер је сјео у аутобус, ушо у аутобус, он није сједио, ушо у аутобус и туко све среда, мене највише. Пошто је он мене познавао исто ко и ја њега, сваки дан скоро ме је видио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Пошто говорите да су вас они тукли и показујете и положајем тела да сте ви напред били нагнути, а да су они били иза. Како онда знате да све то што је према вама урађено, све те повреде, и све ово што образлажете је баш нането од стране окривљеног Маричића, ако нисте гледали?

Сведок [REDACTED] Маричић.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Извините само да ја завршим, пошто не можемо у исто време. Нисте гледали, били сте сагнути, кажете да су били они, набрајате пет, шест људи, како је онда да опредељујете да је све те радње предузео баш окривљени?

Сведок [REDACTED]: Е овако, баш окривљени кад је он мене, кад су ме тукли, њих три, четири дођу око мене икажу где су ти паре, вади новце, ја сам

шверцовао девизама, тад је било шверц марака, шилинга и франака, ја сам шверцовао девизама, и био сам таксиста, радио, и кад су они мене тукли, тражили од мене паре ја сам кад ме удари ногом, па шта мислите да он мене не преврне, ја намерно, и намерно и од силе паднем, и кад ја паднем ја видим да је то Стер, Маричић Жељо, ја видим да је то [REDACTED], ја видим да је то [REDACTED] који је радио сваки дан на станици, конобар био. Значи видиш да је то, јер ја сам те људе познавао сваки дан.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То управо вас зато и питам.

Сведок [REDACTED]: Ја не могу, извини молим те само да ти кажем нешто. Ја не могу рећи да ме је [REDACTED], ја не могу рећ да ме је Тоде Гајић туко, нисам их видио, нисам видио и нису били ту и нису ме тукли, али могу видети кад он мене изврне, туче ме, могу да видим кад изврнем и видим да је Стер, Маричић Жељо више мене, видим да је Драган, Драган, како се звао, купио за телевизор, у пензији био, исто полицајац, па видим да је он више мене, видим тог Дулу више себе, видим [REDACTED] више себе, ја сам их свију познавао.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да, то управо вас зато и питам што управо сад спомињете сва та имена, и да сте видели да вас они ударају, а ви стално понављате да вас је највише ударао Маричић Жељко и да сте њега видели. Само дозволите па ја ћу вас саслушати, само да вам поставим питање, да знате шта вас питам. Како сте баш определили који ударац је његов и како стално говорите да вас је он толико изударао, а да су други ту били па можда су вас и ударили а можда и нису, а сви су стајали око њега. Како опредељујете баш њега?

Сведок [REDACTED]: Баш, баш њега, пошто је он био врло јак, он је јак био и ја гледам, кад се изврнем ја гледам како он мене газе ногама. Зато што сам, одједан пут сам се направио да сам онесвешћен, и тад сам кроз очи гледао, отклопио мало очи и он стоји више мене и туче мене и виче мајку ти балијску јебем, све девизе што си зарадио, ја сам ишо у Трст, сто пута сам отишо у Трст, доносили робу, шверцовали с робом, продавали робу, марке, све ћеш мени да данеш каже. Он је, сви су ме, већином су ме тукли њих три, четири, али Стер Маричић Жељо је био главни међу њима и [REDACTED]

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, сад ми реците молим вас ако је већ тако ситуација да вас је он највише тукао, да сте ви све то видели, да тачно знате његове определене ударце, шта би био разлог по вам зашто би он вас тукао, рекли сте да нисте имали неке свађе пре рата, да сте се чак виђали често у граду, да сте обављали скоро исти посао, зашто би таква велика количина непријатности била баш у вас, према вама усмерена?

Председник већа: Па рекао је, да.

Сведок [REDACTED]: Зато, зато, ја сам размишљао и ево размишљам 25 година. Зато што је он радио као радник, возио шумотранспортни аутобус, камион тај, а ја сам возио једно време аутобус, положио за аутобус, па сам возио аутобус шест месеци, није ми то ишло и ја сам таксирао и радио, зарађивао сам, фино сам зарађивао, правио кућу, он није то мого да гледа, ја сам зарађивао у Кључу у граду по 200, 300 марака на дан, таксирао сам, шверцовао маркама, ишао у Италију, ишао у Мађарску,

ишао у Турску, ја сам јако добро живио у Југославији, фино живио, нисам радио тешке послове, а он то није могао гледат, кад се напије, он ми никад није реч реко, јер није ни смио, ја сам јачи од њега и сада. Кажу слободно да сам јачи и сада од њега, он није мени смио никад рећи ништа, ал кад ме је добио у шаке, онда ме је убио ко и вола.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То значи да ви закључујете да је он био љубоморан на вас и да просто из љубоморе вас је тукао?

Сведок [REDACTED]: Сто [REDACTED] [REDACTED] више пута, Сенад је био конобар код [REDACTED] у граду, и више пута кад Сенад попије ми кажемо ми сад идемо код Љиље на кафу, на пиће горе код ње и одемо горе и он нас дође, види нас ту и сједимо, причамо и он нам није никад реч рекао. Али кад нас је ухватио у рату, онда нас је туко до краја, док је мого, ја добро сам остао жив иако.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Кад сте се то виђали раније у кафани, јесте ли ви разговарали, јесте ли се поздрављали, јесте ли некад заједно седели и пили?

Сведок [REDACTED]: Не, не, никад, никад нисмо заједно сједели, јер ја сам њега оцјенуо да је он човек оријентиран, четнички оријентиран. И он је већином ћутио, и он је мрзио муслимане увијек, само није мого то да испољи. Ја сам то осјетио али он мени није смио никад рећи ништа, и није ми никад реко у цивилу ништа, прије рата.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Реците ми поред вас, рекли сте да је тукао и друге људе, јел тукао исто таквим интензитетом као и вас или вас је баш специјално тукао у односу на остале?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам како је друге тукао, газио је ногама, како је тукао, али ја знам како је мене туко.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Не, али рекли сте да је тукао и друге.

[REDACTED]: Тукао је и друге да, тукао је и друге.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Па то питам, како знате како је тукао?

[REDACTED]: Он оде, одшета у аутобусу када је био, одшета до возача, туче људе и онда опет кад год заврши с неким тучу [REDACTED] дође опет код мене, предзадњи сиц до задњих врата сам ја био аутобуса, возио један [REDACTED] возач, зелене очи имао, био ћелав, напред косу овако, само бич ставио вако горе, и Лазо гледа виче [REDACTED] видиш да нема јачег.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да, али у школи.

Сведок [REDACTED]: Како је год кога туко, он се обраћо опет на мој сиц долазио, и тако кад је мени дошло зло да не могу више издржат, видим да ће ме

убит, ја сам пошо да сакријем главу под сиц, и он је мене узео нож, чакију, нешто је узео и узео и каже да ти ја покажем како се туче.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Реците ми у школи, јесте ли видели како туче друге људе? Пошто кажете да сте падали у несвест, да сте били доста времена у несвест, и да сте били спуштене главе. Јесте ли видели да туче и друге?

Сведок [REDACTED]: Нормално да сам видио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: А како?

Сведок [REDACTED]: Ја сам два, три пут био онесвјештен, али дођем, умијем се, дођем до себе сат, два времена ме пусте, не туче ме нико, и дође онда после опет и убише ме ко и вола, газе ногама, узели неке палице, узели неке каблове, узели неке, нема шта нису узели и тукли ме.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Не, не, питам вас за друге, само вас питам за Марић Жељка, сад не како су други, него за њега, да ли сте видели како је он тукао и друге људе сем вас и како сте успели да видите обзиром на ваше стање?

[REDACTED]: Да, да, ја сам два, три пута био онесвјештен, опет вам кажем, али сам ја био, дођем ја до себе по два, три сата, и дођем до себе и тражим воде, ја сам се осушио сав, тражим воде, и ја видим да он туче друге људе, ја видим то, пошто је увијек било главу доле, руке на леђа и савите се и не смеш да гледаш, ако погледаш он се затрчи онда ногом и удари те, каже не смеш да гледаш. Мораш главу да окренеш доле.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Реците ми пошто кажете да сте гледали и рекли сте да је имао некакав нож, како је изгледао тај нож који је носио?

[REDACTED]: Ја мислим да је то био нож од пушке, ко бајонета нека овако неке, ја мислим да је то био војнички онај нож и [REDACTED] ми каже да је ставио њему под врат, да је реко у шест сати да ће га заклати.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Немојте то, само.

Сведок [REDACTED]: Ја сам мислио да ће ме заклати кад је тако.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Само овај део који ви знате, немојте шта вам је неко реко, то ћемо после евентуално.

[REDACTED]: Да, да, да.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Реците ми само тај нож, да ли можете описати како је изгледао, колико је дугачак, колико је дебео, има ли дршку, нема ли, шта?

Сведок [REDACTED]: Имао је дршку и тај нож је ја мислим био њему овде негде за пасом, објешен, мени га није ставио под врат, не могу да слажем, не могу

да кажем оно што није тачно. Мени га није ставио, и код мене га није употребио. Али је имао нож, и имао је оружје, имао је неко, ја мислим да је полуаутоматска пушка.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли сте ви видели тај нож код њега за опасачем, или било где? Јесте ли видели тај нож?

Сведок [REDACTED]: Ја сам видио нож, али се не сећам јел био за каишом нож овако, она дршка вирила, или је био овде нож објешен, не могу се сјетити, јер то је страх био.

Председник већа: Кад кажете овде, прецизније, опишите нам где, јер ви то показујете али то не можемо ми да, не може да се сними, како, на који начин. Где је имао, позади? Мислите да је позади?

Сведок [REDACTED]: Не позади, могло је овде имати на ћошку објешен нож, или је овде имао.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јел то бочно, јел то бочно?

Сведок [REDACTED]: Бочно, бочно, бочно.

Председник већа: На боку, на боку?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли су други који су били ту, који су вас тукли имали ножеве или оружје?

Сведок [REDACTED]: Ја сам видио у [REDACTED] пушку, носио је пушку у руци, видио сам неку гумену палицу, с чим су тукли људе, а нисам видио да ли је имао нож, а ови други ја нисам могло да препознам, пошто је, не можеш видјет, то је сала пуна људи, туче, дрека, скика, људи помажу, јаучу, ја нисам видио друге да ли је имао неко нож, само су оружје имали сви.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да ли знате шта су остали имали на ногама, пошто знате шта је имао окривљени, да ли знате какву врсту обуће су имали? Јел војничке чизме, ципеле?

[REDACTED]: Како на ногама, па сви су имали ципеле или чизме, не може бит бос у сали.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Немојте шта претпостављате, него само да ли сте видели шта имају на ногама?

[REDACTED]: Па неко је имао ципеле, него је имао дубоке, неко је имао плитке, неко је имао чизме војничке, него је, најтежа је чизма војничка кад те удари у ребра. То је најопасније било.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: А како сте видели баш шта је имао онда Жељко на ногама?

Сведок [REDACTED] [REDACTED] Зато госпођо што сам ја Жељка познавао ко и сам себе, и њега сам ја одма видио шта има на себи и како је био.

Председник већа: Рекао је, баш је описао.

Сведок [REDACTED] И пре него сам био онесвјешћен ја сам, је ли он је мене највише тукао.

Председник већа: Немојте више да се не понављамо.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: У реду је. Реците ми то кад сте видели да је Жељко ушао у аутобус, рекли сте да је ушло још неколико лица, двоје до троје, јел тако?

Сведок [REDACTED] Тако је.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И шта су ови остали радили, јел вам још неко пришао или је само Жељко?

[REDACTED] Тај један ме тукао, три, четири пут ме ударио и отишо напред доле. Црвене беретке, црвену беретку је имао та двојица, тројица њих су била са Жељком и они су, ја мислим да је тај испред говорио Жељку да изађе, да не иде на Ситници, не би га истеро нико, [REDACTED] мислим да му је говорио да изиђе, не могу ја чут, он је отишо напред код волана, али он је отишо са нама у аутобусу до Ситнице, до школе где су нас сместили горе. И на врата је дошо и реко тако, тако и тако и тако.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Питам вас, рекли сте да су ушли њих двоје, троје са Жељком, јесу ли вам пришли и остали или вам је само Жељко пришао? То вас питам, тај један вас је ударио и отишао, шта је са осталим било?

Сведок [REDACTED] Та двојица су отишла напред тући, напред људе тући, а тај један је пришао мени и питао ме и он [REDACTED] ње су ти марке и шилинзи и ударио ме три, четири пута, пет, шест пута не знам колко ме ударио, углавном нису, били у главу ме ударио, и у леђа и иза врата ме ударио и отишо доле напред тући, а Жељко Маричић је остао код мене баш се скомио само на мене.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: И шта вам је урадио тад?

Председник већа: Рекао је да се не понављамо, рекао је.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Па не, мислила сам само у смислу дал га је и тукао. Јел вас и тукао тада ту у аутобусу?

Сведок [REDACTED] Да, он је мене тукао госпођо знате кад је мени дошло да ја морам бјежат под клупу од њега, сакрити главу под клупу од њега, да ме не

туче, толко ме је болило да ме туче, и кад сам се саго доле под клупу отишо, остало је тјело вани.

Председник већа: Добро, све сте то испричали.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, у реду, не бих ништа више. Мислим.

Сведок [REDACTED] И тад ме је посјеко ножом, чак, не знам с чим ме посјеко.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Мислим да има доста нелогичности, али колико год покушавамо да објаснимо просто не можемо.

Председник већа: То ћемо после, добро то ћемо после.

[REDACTED] само да је крв била сва, и да сам се почешо после и да је то испало, и да је прст мого ући у ту моју рупу.

Председник већа: Само да вас питам нешто.

Сведок [REDACTED] Да извините у моју рупу која би испала, која је била крвава сва, и два дана нисам знао шта причам, ја сам све причао без везе, ја мислим да сам трећи дан дошо до себе на Ситници да сам мого говорити нормално.

Председник већа: Само да вас питам. Да ли.

Сведок [REDACTED] Пошто сам на Ситници.

Председник већа: Да ли сте ви били код лекара, да ли имате неку лекарску документацију, јер видим да сте ви вештачени на околности задобијених повреда?

[REDACTED] У Бихаћу сам био, овде су ми сликали ову рану кад су ме припремали за суд, доктор био и сликао, а у Швицарску, ја сам отишо у Карловац, био сам 20, 30 дана, и отишо сам за Швицарску, пошто ми је фамилија остала у Кључу, пошто ми је један у Црвеном крижу реко да идем за Швицарску, да ће ми брзо фамилија доћи. Ја сам отишо за Швицарску, ја никад се нисам надао да ћу доћи у Босну и Херцеговину. Ја сам мислио да ће они то све побит, да неће нико жив остат.

Председник већа: Добро. Ви сте вештачени које, 2017.године, јел тако? Јел се сећате тога, да су вас лекари прегледали?

[REDACTED] Да, прегледали, мјерили ову рану, прегледали ме и тако то, сликали.

Председник већа: Добро, добро. Реците ми да ли ви истичете имовинско правни захтев и да ли се придружуете кривичном гоњењу?

[REDACTED] Да.

Председник већа: Добро. Добро. Ево да видимо да ли оптужени има неко питање за вас? Јесте ли чули све шта је рекао? Маричићу устаните. Укључите микрофон. Ви сте рекли да нисте улазили у аутобус уопште и тврдили сте да нисте ни једном приликом ушли у аутобус, да нисте имали нож, чујете сад шта каже сведок да сте ви улазили у аутобус, да сте га?

Оптужени Жељко Маричић: Чуо сам. Нисам имао сто посто.

Председник већа: Нисте имали нож?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Председник већа: Значи није тачно да сте га уболи ножем?

Оптужени Жељко Маричић: Ни чизме нисам имао на ногама, и паре нисам тражио.

Председник већа: А јесте ли улазили у аутобус?

Оптужени Жељко Маричић: Не сећам се.

Председник већа: Прво сте рекли да нисте, баш на изричито питање вашег браниоца, ви сте рекли да нисте уопште ни једном приликом нисте ушли у аутобус. Бранилац вас пита да ли постоји икаква могућност да сте улазили у аутобус, ви кажете не постоји. сад чујете шта каже овде сведок, да сте ви улазили, и не само што сте улазили, него је описао шта сте радили у аутобусу и да сте га тукли, и да сте га ножем уболи у пределу леђа. Шта кажете на тај исказ?

Оптужени Жељко Маричић: Да сам га убо не, паре тражио нисам.

Председник већа: Значи то није тачно што каже сведок?

Оптужени Жељко Маричић: Не.

Председник већа: Ево, јесте ли чули?

Сведок Мирсад Дервишевић: Јеси ли био у аутобусу?

Оптужени Жељко Маричић: Ја не бих са њим причао.

Председник већа: Нећете. Добро, то је ваше право. То је ваше право.

Сведок Мирсад Дервишевић: Немој ми не сећам се, био си поред мене.

Председник већа: Добро. Оптужени има право да не одговара на постављена питања, то су његова права, рекао је да не жели да одговара, према томе ми ћемо онда завршити са вашим испитивањем. Можете сести Маричићу. Да, да. Седите тамо. Реците ми да ли ви још нешто желите да нам испричате, да нам кажете везано за ове догађаје,

нешто што вас евентуално нисмо питали, не ово што се стално понављамо једно те исто, да ли нешто ново имате да додате?

Сведок [REDACTED] Само да вам нешто кажем, он каже да се не сећа, а како се не сећа кад је викао мени Мирсо таксиста мајку ти јебем, каже све ћеш паре мени да даш, све ћу ти ја уништити и све ћу ти узети, из твоје куће ћу ти отић кући камионом и све ћу ти извадит из твоје куће. И он је ишо до Ситнице аутобусом и он се не сјећа, то је сат времена возња трајала, није то трајало пет минута. То је сат времена сигурно до Ситнице, у аутобус је он био са два, три, четири војника унутра и мене туко, туко друге људе, али мене највише мене.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] И Стер да ти Мирсо таксиста каже, ја сам знао да ћеш кад тад да одговараш за оно што си радио. Што ја не кажем да ме је туко [REDACTED] што не кажем да ме је туко [REDACTED] што не кажем да ме туко Тоде Гајић. Тоде Гајић је био шеф крим.службе, није ме пипнуо прстом, ти си ме туко и Гаврић Јовица најгоре и ти си био најјачи међу њима и туко си свију, а мене си највише туко.

Председник већа: Добро, хвала вам господине [REDACTED] ми смо завршили са вашим испитивањем, можете ићи. Хвала вам.

Сведок [REDACTED] Хвала вам лијепо, живјели.

Председник већа: Довиђења. Хоћете молим вас да нам сад позовете сведока [REDACTED] јел тако? Хоћете нам рећи како сте утврдили његов идентитет?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу [REDACTED] Идентитет је утврђен на основу личне карте [REDACTED]

Председник већа: Хвала лепо. Да видимо само сведока молим вас. Сведок [REDACTED] Добар дан господине [REDACTED]

Сведок [REDACTED] Добар дан и вама часни суде.

Председник већа: Хоћете, само се примакните мало микрофону.

Сведок [REDACTED] Добар дан желим и ја вама часни суде.

Председник већа: Ево ја ћу узети ваше личне податке сада. Реците ми молим вас које године сте рођени и где сте рођени?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Од оца?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: На којој адреси станујете и где станујете?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Добро. Реците ми да ли познајете Маричић Жељка, да ли сте у сродству евентуалном?

Сведок [REDACTED] Па нисмо, обзиром да смо и других националности, а од оних дана, дешавања нисмо, били смо велики другови, пријатељи, и ја и његова госпођа, радили смо у једној фирми угоститељској заједно, „ТУП Стари Град“, ја смо и Жељко били добри пријатељи, у више наврата, волио бих ако чује да се сјети кад пође на посао сврати се, ја једем, он једе са мном [REDACTED] „Корзо“ ресторану.

Председник већа: Добро, после ћемо о томе, само ми рециет.

Сведок [REDACTED] И тако нисмо имали никаквих замјерки.

Председник већа: Да ли сте у завади са њим?

Сведок [REDACTED] Молим?

Председник већа: Да ли сте у завади са Маричићем?

Сведок [REDACTED] Па нисмо се ми видјели од '92.године, до тада смо били добри, изузетно.

Председник већа: Добро. Само мало, хоћете ви да пређете овде, да ставите слушалице ако не чујете добро, видим да стално се нагињете.

Сведок [REDACTED] Био ми је тако драг човјек, драг пријатељ и волио сам с њим сјести.

Председник већа: Реците ми овако. Дакле ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. По закону се полаже заклетва па ћу вас молити да прочитате текст заклетве на глас.

Сведок [REDACTED] Заклињем се и изјављујем да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

Председник већа:

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

Ви сте били испитани 04.новембра 2016.године, у просторијама Кантоналног тужилаштва у Бихаћу и 20.03.2018. године, такође у просторијама Кантоналног тужилаштва у Бихаћу. Да ли се тога сећате?

Сведок [REDACTED] Сјећам.

Председник већа: Да ли остајете код тих исказа?

[REDACTED] Апсолутно.

Председник већа: Добро. Овако, испричајте нам сада укратко дакле мај месец '92.година, ратна дешавања јел тако, где се ви налазите, шта ви радите, шта се вама десило у том периоду, значи мај '92.година.

Сведок [REDACTED] Био сам ја на Пудин Хану, значи живим то је недалеко, то је улаз у град Кључ, са већинским муслиманским становништвом, позвани смо да дођемо у град да нас као испитају и да добијемо некакве папире да можемо се слободно кретат, пошто је већ војска српска све окупирали. Отишо сам са својим комшијама доле, међутим од тих испитивања није било ништа, нас је премлатило, тамо нама на улазу у школу одузета су лични документи, бачени су у канту за смеће, ко је имао каквих пара, сат, бурма нешто тако, то је одузето, то је радио овај [REDACTED] овај, нисам тад Стера ни видио, [REDACTED] не могу се сјетит, [REDACTED] био мој друг и сад тренутно ради у полицији РС-а, доле на територији општине Кључ, што припада Србима, и значи ту је почело малтретирање, туча, невјероватна и један је разлог само постојао, нису била два, пошто ми нисмо имали ни војске ни полиције, нисмо имали ништа у селу осим ефендије, хоће, значи разлог да нас бију није постојао. И видио сам да је сала пуна крви, примјетио сам, пошто добро разумијем, да ограничим неке ствари, у Кључу се радило о домаћим србима значи који себе називају Срби, они су ти који су тукли, ми се по нагласку јекавице и екавице разумемо, из Србије није био нити један човјек у Кључу да кажем да је неко са стране нас туко, значи то је било између нас, најбоље да вам објасним да смо тучени по професијама, на пример ја сам тучен што сам конобар, псовали су ми мајку, види ко је нама кувао каву, и тако те ствари. Приметио сам исто тако да ако те неко зна боље ће те тући, јер када једна особа уђе тамо где има три, четири стотине људи на располагању, њему је све једно кога ће тући, али ако те зна онда те прозове и бије те да докаже оним другима да у ствари нисте никад били другови. И тако је то било, одатле сам одведен на сву срећу у Ситницу у школу, био сам и горе не знам седмицу, двије, после смо пешице одведени у логор Мањача, из Мањаче сам одведен у Карловац, из Карловца у Швајцарску, после завршетка рата дошао сам у Кључ и наставио своје занимање угоститељство. То би било то. Стера што се тиче није он мене туко, нешто можда једном, два пута, али није то ништа било, али из неких других разлога је дошо на врата и реко је где је [REDACTED], ја сам сједио на поду и овако сам подиго три прста, ми смо се тако морали јавит, и ставио ми је бајонету са пушке М-48, пошто ја добро познам, био сам у армији бивше Југославије, ставио ми је овако овде под врат и реко ми је овако овим речима, Стер добро да чујеш то, „Сенаде неће те Хилмо препознати“, пошто је мом оцу име Хилмо, „кољем те у заходу, у шест навече“. Мени је тад из главе тргла вода од страха, значи не може се ни плакати, ни размишљати, ни, само ми је вода текла из главе, знам да сам био сав мокар, и онда је вратио нож, угледо је поред мене [REDACTED] полицајца и окомио се на њега псујући му матер, хоћеш ли возачки, и да му мајку [REDACTED] и њега је ударио

страховито у лијево ухо, овако је сједио поред мене, значи ударио га је у ухо и човјек је био онесвјештен, крв је прснула и по мени, туј се Стер губи онда, још пар људи је можда ударио и изашо је вани, вјероватно на пиће доле преко пута, јер сам приметио кад је други пут дошао био је добро пијан, опет је рекао где је [REDACTED] Диго сам три прста, и тад ме је питао „кад те кољем“. Ја сам му реко у шест, тад је био термин, међутим десила се ситуација да из неких разлога улетели су полицајци српски и рекли су излазите напоље, и нас је погурало у аутобусе и склонило, а иначе у шест сати би вјероватно био масакриран. То је то.

И шта још имам рећи, ја нисам видио Стера да је туко ту рају тако, него по причању овај [REDACTED] се највише жалио на њега, кад је доведен горе у Ситници тад сам видио [REDACTED] он је био ван себе, само је спомињао „убио ме је Стер, мајко мила“, и већина тих мојих суграђана се, огромна једна, само су се бојали Стера, невјероватан опис, ја човјек је био мирољубив тад прије тих дешавања. С чим је тад понешен, значи само је један разлог, била је у питању националност. Тад је био тих година часни суде у држави Босни и Херцеговини био је отвор лова на муслимане, у мом селу убијено је 700 људи, у мојој мјесној заједници. И ено шехијског гробља, стрељани су пред основном школом Велагићи, наредио [REDACTED] Нешто слично вашој Крвавој бајци. И то је то. И Стер је после дошо у Ситницу, вјероватно мало отрјежњен и рекао је псујући нам турску матер, алудирајући на турска времена, а ја и турци два смо свјета различита, зна то и Стер, ко што је и он и Србија два свјета различита. Него ви имате проблема због ових, па и ви губите образ. Ето, и реко је да запамтимо добро, реко је име оца и мајке, коме ћемо се светити и ко нас је тукао. И после сам још на, он је после долазио на Мањачу, у пар наврата камионом је нешто довозио, међутим била је друга прича, тад ми је, тад су људи говорили да Стер више није тај човјек, да је миран, да никог не малтретира, а што се тиче ових других ствари, ја нисам, не би желио лагати, чуо, да је тај човек некога убио, да је било шта, чуо би за ово година, нисам ништа чуо, значи осим тих премлаћивања, вјероватно је ту допринело мало и пиће, та војска, занос, младост и све то. Ето то би то било.

Председник већа: Реците ми у то време како је Маричић изгледао, јел био у униформи?

Сведок [REDACTED] Видите једну ствар, немојте пуно прецизирати, ја не могу, био је у униформи, био је дебео, црн, имао је поглед, пазите једну ствар, човек с којим сам добар, значи ко и с мојим братом био, значи апсолутно сам га знао, а сада да ви прецизирате, шта је, јел ви знате кад човјек постане ратни тај роб, заробљеник, глава доле, и ако случајно дигнеш поглед, глава оде са рамена госпођо драга, и значи да вам не причам не дај боже да то ико дочека али ја сам имо прилику да Стера и видим кад ми је тај нож ставио и да га чујем и сада нек проговори ријеч препознаћу га глас човјека остане мање више исти...

Председник већа: А реците ми...

Сведок [REDACTED] А то је један мали град, то је један мали град ми смо се сви знали и по гласу и по стасу и свакако.

Председник већа: А реците кад кажете да вам је ставио нож под грло, да ли се то десило у Кључу у тој школи у којој сте били.

Сведок [REDACTED] У основној школи у Кључу у физичкој сали.

Председник већа: Е да ли вас је у тој физичкој сали у Кључу тукао или је само ставио нож под ваш врат?

Сведок [REDACTED] Па видите једну ствар сад да кажем да ме је туко, оно мало ме ћухнуо ногом, а то није значи ни туча али то стављање ножа и заказивање термина за клање ја би волио да ме је туко него то, ја сам доживио нервни слом од страха, јел` то је било ујутру око 9 и ја сам навече до пред ноћ чеко тај термин и он је дошо и опет после подне и пито ме кад ме коље и тако те ствари да сам био сломљен од страха.

Председник већа: А јесте ви видели да друге који су такође били ту затворени да је друге тукао, говоримо о Кључу?

Сведок [REDACTED] Не би желио да пуно се у неке и човјека да уваљивам у проблеме, ударио је [REDACTED] два, три пута ногом оно баш га је разбио, а ово све остало после шта је радио и то људи су углавном нас тристотине мало ко је прошо да није реко убио ме Стер.

Председник већа: Да ли сте видели [REDACTED] ту у тој физкултурној сали у Кључу?

Сведок [REDACTED] Нисам, нисам ја сам то тамо и навео у истрази.

Председник већа: Нисте видели.

Сведок [REDACTED] Њега сам ја видио у физичкој сали у Ситници.

Председник већа: У Ситници. Реците ми...

Сведок [REDACTED] Кад је доведен горе без свијести.

Председник већа: После те основне школе у Кључу шта се дешава где ви, јел` идете негде, јел` вас одводе негде?

Сведок [REDACTED] Нас су тада рекли да идемо у Кулу код Мркоњић Града тако нам је речено, из школе је био поставит цивила углавном.

Председник већа: То вас питам, добро.

Сведок [REDACTED] Углавном цивила, тамо сам видио мог друга Стера сједио је код општине на једном стубу, оно има стуб па ограда и пио је „Нектар“ пиво и пито је мене би ли ја, у пролазу, и то је то. И онда смо одведени горе у Ситницу колко толко горе је било, у односу на родни град горе је било фер и коректно понашање према нама стварно горе не могу рећи да је неког јако масиро.

Председник већа: А да ли је био Жељко Маричић у том шпалиру?

Сведок [REDACTED] Јесте сједио је није никог туко тада.

Председник већа: Није тукао.

Сведок [REDACTED] Док сам ја, значи то је трајало пар секунди ја сам га видио оно бјежећи јел` удара те свак као животињу пса кад туку и у ономе лету гледаш да не будеш бијен, примјетио сам Стера сједио је и овако ми је пивом вели би ли и ти једно.

Председник већа: А реците ми где сте ви ишли, јесте ишли ка неким аутобусима из тог шпалира где сте ишли?

Сведок [REDACTED] Доле су били аутобуси овако по главној улици поређани и у те смо аутобусе убацивани и онда ту је поред свакога на вратима био по неки од војника и оно удари нас пендреком ил` нечим и тамо у аутобус.

Председник већа: Да ли су вас тукли у аутобусу?

Сведок [REDACTED] Па ја се баш и не могу сјетити у ономе страху, мислим да је био онај пријатељ ми познаник пито сам га само Србин, [REDACTED] идемо ми знаш ли, реко ми је Сенко драги идете до Ситнице немој се бојат ићете у размену. Није, не могу рећи тад до Ситнице не могу се ни сјетити. Тучени смо на пример кад смо ослободити из Мањаче ка Бања Луци све су полупали прозоре кад су нас тукли, дошли смо сви крвави доле у Карловац.

Председник већа: Само бих вам предочила када сте били испитани од стране тужилаштва ви сте рекли пошто бих желео ове прилике да истакнем је то да сам у једном тренутку док смо сви у тој сали били мучени односно физичко злостављани видио свога комшију [REDACTED] био је у изузетно тешком стању сав у крви и тотално дезорјентисан. Да ли то говорите да сте га видели у сали у Кључу?

Сведок [REDACTED] У сали у Ситници на истовару.

Председник већа: А у Ситници. У Ситници сте га видели.

Сведок [REDACTED] Да, да, то је био истовар. Видите ту је био толики страх госпођо драга да ја вама то не могу објаснити. Ми смо горе избачени као животиње, а већ из оних времена се знало да Мањача горе Ситница да је то један како да вам кажем четнички крај и Тито их је горе гањо, и ми смо сви контали да смо горе поклани, међутим десило се обрнуто.

Председник већа: Да ли сте ви када сте ишли ка тим аутобусима, колико је било отприлике аутобуса да ли можете да кажете отприлике?

[REDACTED] Не могу.

Председник већа: Не можете.

[REDACTED] Не би мого, не би мого.

Председник већа: Да ли сте ви били у истом аутобусу са [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: И то вам не могу рећи, знате како наврат на нос се убацива 60 људи ја мислим да је [REDACTED] доведен у другом превозном средством није у мом аутобусу, само ми је био...

Председник већа: Да, то сте и рекли зато вас и питам, ви сте рекли да се није налазио у вашем аутобусу.

Сведок [REDACTED]: Није, није, ја не би желио ништа рећи што би сад ишло мимо прилога, оно што не знам нећу рећи.

Председник већа: А јел` знате шта се њему десило у аутобусу, [REDACTED] дал` се њему нешто дешавало у аутобусу да ли знате било шта?

Сведок [REDACTED]: Он је, да тврдио је да му је Стер забио нож у леђа ту сам рану и гледо поред кичме.

Председник већа: Кад вам је то рекао?

Сведок [REDACTED]: Па горе у Ситници у школу. Реко је свима нама „ево шта ми је Стер урадио“

Председник већа: Приђите ближе микрофону неће се снимити.

Сведок [REDACTED]: Имо је, имо је горе, тек кад смо стигли у Мањачу тамо су га ваљда ушивали мало.

Председник већа: Значи истог тог дана, исте те вечери вам је речено да је Маричић ножем га повредио, истог тог дана у Ситници.

Сведок [REDACTED]: Па нормално. Ја сам био мало раније од Мирсада ту, ја не могу сад прецизирати јел` то био дан ил` је била ноћ или, ми смо предноћ доведени та једна тура, а друга је око пола ноћи.

Председник већа: Али том приликом сте чули. Том приликом сте чули значи није прошло не знам колко дана.

Сведок [REDACTED]: Том приликом сам чуо кад је [REDACTED] доведен значи није дошо са мном, кад је доведен дошло је ван себе па смо га мало заливали водом и то и тако је тврдио и данас дани тврди да га је Стер убо.

Председник већа: Добро. Да ли има питања?

Сведок [REDACTED]: Значи ја то нисам видио па не желим у то...

Председник већа: Ево заменик тужиоца за ратне злочине ће вам поставити нека питања.

Сведок ██████████ Може, може.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан господине ██████████ ја сам Огњен Ђукић заменик тужиоца.

Сведок ██████████ Добар дан и вама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Окривљени Маричић кад је давао овде одбрану пред овим судом је изјавио да вас не познаје.

Председник већа: Е само молим вас добро сте то рекли. Ја сам хтела да питам сада Маричића када сте ви били саслушани у својству оптуженог ви сте тог дана на том главном претресу различито рекли, на моје питање рекли сте да познајете овога ██████████ рекли сте да га познајете, два пута сте поновили да га познајете, после сте рекли да га не познајете, сад шта је ту тачно?

Оптужени Жељко Маричић: Ја сад могу рећи...

Председник већа: Укључите микрофон. Не сада, ја вас питам у оно време, значи да ли сте познавали ██████████ сада ћу вам предочити различито сте рекли. Ево, Ви кажете „██████████ не њега не знам“, то сте на моје питање рекли сте да га не знате, па сте на питање заменика тужиоца, само мало да пронађем то...да па онда кажете на питање заменика тужиоца кажете познајем. Кажете Драгановић Сенада поставља вам питање ви кажете „познајем“. Шта је тачно јел` познајете или не познајете?

Оптужени Жељко Маричић: Ја сад гледам у човјека и не могу да се сетим непознат ми, ево сад.

Председник већа: Ма сад, пустите сада него јел` знате ██████████ видите да вас ословљава са својим пријатељем да сте били пријатељи?

Оптужени Жељко Маричић: Ја га не знам.

Председник већа: Не знате га.

Оптужени Жељко Маричић: Сад гледам у њега и не знам.

Председник већа: А што различито говорите, кажете познајете га па после кажете не познајете га, шта је тачно од тога. Опет говоримо не сад немојте сад вероватно се човек променио после 20 и кусур година. Јел` га ви познајете, јер он каже да сте пријатељи чујете шта говори?

Оптужени Жељко Маричић: Сенаде где си ти радио?

Сведок [REDACTED] Код [REDACTED] у „Корзу“ Стеру радио сам, ти био возач у „Ропсу“.

Оптужени Жељко Маричић: Није у ...

Сведок [REDACTED] Сећам се сад С [REDACTED] конобар звани [REDACTED] увјек био у одјелу, фин ко лутка, млад.

Оптужени Жељко Маричић: Не сећам друже.

Сведок [REDACTED] [REDACTED] твоја жена њој помогла у „Ланету“ да ради кад је дошла радити тад је била дјевојка, прво сам био значи у „Ланету“ хотелу па прешо код [REDACTED] до рата у „Корзо“. Комшија, рођак сам од [REDACTED] знаш ли [REDACTED] што је возач био?

Оптужени Жељко Маричић: Како да не.

Сведок [REDACTED] [REDACTED] умро. Његов сам ја рођак.

Оптужени Жељко Маричић: Јако ми жао што је умро.

Сведок [REDACTED] А моро би и ти мене Стер знати гдје се мало сјети.

Председник већа: Шта кажете?

[REDACTED] Пуно смо пута код Бајића, сјећаш се у ономе камину кад сам ја пеко роштиљ код Миле па ја и ти једемо и мени није било јасно тада, ја сам се уздо кад сам те видио кад си ме тражио да ти право кажем реко ево ми спаса ја сам мислио да ћеш ти мене спасити.

Председник већа: Дакле јел' познајете [REDACTED] или не познајете?

Оптужени Жељко Маричић: Све ми нешто као кроз маглу.

Сведок [REDACTED] [REDACTED] што је био директор СИЗ-а.

Председник већа: Не ја постављам питање зато што сте различито рекли, сад кажете да вам је као кроз маглу.

Оптужени Жељко Маричић: А гдје си живио?

Сведок [REDACTED] У Пудин Хану. [REDACTED] ауто лимар [REDACTED] ми је стриц.

Оптужени Жељко Маричић: Да, добро.

Председник већа: Знате шта необично је зато што ви кажете да је то био мој лични пријатељ и друг.

Сведок [REDACTED] Лични мој друг и пријатељ.

Председник већа: Па ето видите да не може да вас се сети. Добро.

Сведок [REDACTED] Па како да не може.

Оптужени Жељко Маричић: Не могу се сјетити.

Сведок [REDACTED] Нема шансе, па он је са мојом цијелом породицом био добар.

Оптужени Жељко Маричић: Не могу мајке ми све знам и [REDACTED] и све.

Сведок [REDACTED] Како нећеш знати.

Председник већа: Добро. Изволите.

Сведок [REDACTED] Сенку конобара [REDACTED] један једини [REDACTED] што је радио код [REDACTED]

Оптужени Жељко Маричић: [REDACTED], ње се сјећам.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] А мене не знаш.

Председник већа: Ево сад ће заменик тужиоца постави питање.

Сведок [REDACTED] Добро онда ме је заборавио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Господине [REDACTED] само још да останемо за тренутак код овог питања односно код ове сад тврдње окривљеног да вас не познаје. Јесу ли се познавале ваша породица и његова?

Сведок [REDACTED] Ма познаво је он моју породицу пошто смо у граду сви моји стриц Муслиј [REDACTED] је био шеф ауто лимара у фирми гдје је он био возач. [REDACTED] мој стричевић је био возач заједно са њим. Стер је био возач а ја сам био значи његов друг и, све до рата смо се дружили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми господине [REDACTED]

Сведок [REDACTED] Стер изгледо онако фин био црн, повисок мало јачи, фрчкаву косу имо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми јел` постоји било какав сукоб између ваше и породице овог Маричића?

Сведок [REDACTED] Ма никад, ма никад, значи никаквих негативности само један је разлог био тада ја сам то већ реко, мало је човек понесен хиром тим ратним и тако те ствари е, ја јесам био по несрећи муслиман у та времена и то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Господине [REDACTED] кажите ми ако се сећате у основној школи у Ситници то је ова Основна школа „Никола Мачкић“, да ли је у било ком тренутку да ли сте видели да је неко од униформисаних лица дакле од припадника српских снага избацио окривљеног Маричића из основне школе?

Председник већа: Чекајте „Никола Мачкић“ је у Кључу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У Кључу извињавам се.

[REDACTED] „Никола Мачкић“ је у Кључу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле да ли сте у основној школи у Кључу у тој сали, да ли сте евентуално приметили да је неко од униформисаних лица удаљио окривљеног из сале?

Сведок [REDACTED] Нисам ја то примјетио, а и нисам ни мого ја сам био окренут леђима према зиду овај лицем према зиду, глава доле а руке у вис и држо три прста значи нисам ја то мого видети.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми даље господине [REDACTED] када сте давали своју изјаву 04.11.2016. пред тужиоцем Унско-санског кантона изјавили сте „туко је поједине моје комшије“?

Сведок [REDACTED] Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На кога сте мислили тиме?

Сведок [REDACTED] Па мога течића пошто је седио крај мене [REDACTED] рахметли [REDACTED] умро је, [REDACTED] иначе исто мој комшија сад живи у [REDACTED] то, то око мене ја нећу даље да се помјерим значи само они што су ближе мене били што су уз мене сједили. Ту је била његова зона тада, е сада шта је он тамо радио по сали даље ја нисам мого да гледам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми даље молим вас, када сте давали ту изјаву поменули сте и [REDACTED] основна школа у Кључу.

Сведок [REDACTED] Да, да они су, ал` како сам поменуо, значи по њиховој причи кад су доведени заједно горе обадвојица су рекли да су жртве од Жељка Маричића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу вам рекли шта им је радио Жељко Маричић дал` се сећате?

Сведок [REDACTED] Тако испричали су то и причају и данас и вјероватно до гроба ће причати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` можете да нам поновите то што су вам рекли како се понашао према њима ако се сећате?

Сведок [REDACTED] Мирсо се највише жали да га је страховито туко на наврата чак и у превозу да га је ово и тако те ствари, да му је тад неко дал` он ил` неко од његових украо некакав новац ал` то су све ствари које је реко он мени ја не могу да то потврдим...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Селман Мујага шта вам је рекао јел` можете да нам определите?

Сведок [REDACTED] Само ми је реко туко ме је Маричић Жељко.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Када сте дакле, опет се враћам на ову изјаву пред тужиоцем Унско-санског кантона тада сте помињали два пута да вам је стављао бајонет испод грла.

Сведок [REDACTED] Тако је, тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Данас сте поменули један пут, зато вас то питам.

Сведок [REDACTED] Да, кад је дошо да ме пита за термин кад коље опет значи ножом на.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел између ова два стављања бајонета под грло, напуштао ту салу за физичко?

Сведок [REDACTED] Јесте, јесте, напуштао је. То је било у размаку од неколико сати, то ми је негде реко око 9, 10 први пут, па је онда дошо у послеподневним сатима опет ме тражио и питао ме нож и то, кад те кољем, ја сам му реко у шест сати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажите ми молим вас да ли сте ви видели да је окривљени улазио у тај аутобус који је ишо за Ситницу или је био у неком другом аутобусу?

Сведок [REDACTED] Нисам, нисам ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Говорим о аутобусу којим сте ви превезени, да ли је улазио у тај?

[REDACTED] Тако је. Није, у мој аутобус није улазио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми да ли сте стекли утисак да је био под утицајем алкохола, ако јесте?

Сведок [REDACTED] Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На основу чега сте то стекли?

Сведок [REDACTED] Па зато што сам га ја врло добро познавао и како је био миран човјек, он је био миран, тих човјек, прије рата, прије тих дешавања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел то ваша претпоставка да с обзиром на његово понашање је под утицајем алкохола?

Сведок [REDACTED] Обзиром на понашање и ја сам то већ и нагласио, вјероватно је понешен мало ратним хиром, мало тиме алкохолом, мало вином.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како се кретао, јер се тетурало, јел?

Сведок [REDACTED] Нормалан човек то не би радио, не би себи дозволио да уђе у такву глупост.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, само да разјаснимо, дакле да ли је ова ваша тврдња да је окривљени био том приликом пијан ваша претпоставка, или сте ви закључили на основу?

Сведок Сенад Драгановић: То је моја претпоставка, то је моја претпоставка.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је ваша. Кажите ми да ли вам је познато [REDACTED]

Сведок [REDACTED] Јесте. Конобар такође.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли њега видели у овој основној школи у Кључу, у аутобусу или у основној школи у Ситници, да ли знате нешто о понашању окривљеног Маричића према њему?

Сведок [REDACTED] Не би могло то рећи, ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED] И са Латифом са изузетно добар и данас, нисмо баш на тему Маричића никад ни разговарали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] јел вам познато име и презиме?

Сведок [REDACTED] Јесте познато ми је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Исто је питање као и за овог претходног сведока што сам рекао.

Сведок [REDACTED] Непозната ми је та чињеница, ја сам се већ од тога давно оградио, не би желио да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И на крају дал вам је познат Калабић Рифет?

Сведок [REDACTED] И [REDACTED] ми је познат, али ја нисам и њега ни Стера видео у никаквим акцијама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажите ми само за крај, после свих ових догађаја, односно практично после завршетка рата јесте ли били у било каквом контакту са Маричић Жељком, јел вам се на било који начин извинио за понашање?

Сведок [REDACTED] Нисам, нисам ни покушавао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је све што имам да питам. Хвала вам господине [REDACTED]

Сведок [REDACTED] Хвала и вама.

Председник већа: Добро. Да ли бранилац има питања?

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Да, јако кратко.

Председник већа: Изволте.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добар дан, адвокат Гордана Божиловић Петровић.

Сведок [REDACTED] Добар дан.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Ја ћу вас само кратко питати. Да ли сте пре него што се десио овај догађај видели овде окривљеног Маричић Жељка да је био пијан, и да ли је пио можда у тој кафани где сте ви радили?

Сведок [REDACTED] Нисам видио, прије тога ја нисам мого, ја сам био заробљен, него кад је он дошо.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Не то, не, извините за време мирног, пре рата, пре него то је дошло до сукоба, да ли сте га видели да седи по кафанама, да пије, да се тетура улицама, да је пијан иначе?

Сведок [REDACTED] Па госпођо драга, знаде Жељко, ја вјерујем да он зна добро. Па и ја сам и он се напили барем 200 пута, и ја сам волио попити. Ја и он смо заједно пили код мене у кафани, код [REDACTED] сједили смо, малтене кад он год пође с посла ил на посао.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Јел пуно пио у том периоду?

Сведок [REDACTED] Па нако прилично је пио, али значи одржавао је неки ниво, не би иначе могло бити возач.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Само да вас питам молим вас. На записнику сте у једном моменту, ако могу ја или ћете евентуално ви, од 04.11.2016.године, рекли сте да је Маричић Жељко у пар наврата одлазио у кафану „Лане“ које се налазило преко пута ове школе, враћајући се међу нас настављајући са тортурама.

Сведок [REDACTED] Тако је.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Само ми реците како сте видели где је он одлазио, јер се из те сале види где одлази?

Сведок [REDACTED] Можда је ту и фалила ријеч само једна да се убаци, ја сам то само значи претпоставио. Ако човек оде, „Лане“ је једина кафана тад у близини тих дешавања, ту сам ја радио.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: То сам управо мислила, да ли сте видели да се.

Сведок [REDACTED] Значи то је било преко пута, „Лане“ је било преко пута те школе где смо ми тучени. Тамо се пило, и не само он, него сви ти који су тих дана тукли, тамо пију, кад се охладе дођу, уморе се над нама, па се врате поново пију и тако то, ето.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро, кад се то враћао поново у салу, у каквом је стању био, јел могао да стоји на ногама, јел се клатио, како му је од тог пијанства, јел био црвен, можете ли мало описати само, да би просто могли проценити колико је био пијан?

Сведок [REDACTED] Госпођо био је љут као рис, био је црвен у лицу и љут као рис, али није мени баш било, ја сам имао термин за клање, па тако да нисам могло детаљисати.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Добро. Хвала вам, само још једно питање. Било је постављено питање од стране тужиоца да ли је ушао у тај аутобус или неки други. А ја вас питам да ли сте уопште видели да ли је ушао у било који аутобус или је остао тамо где је седео?

Сведок [REDACTED] Нормално ако сам реко да није у мој, нормално да ја нисам могао видети да је човек ушао.

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Хоћете да, значи ви нисте га видели да је?

Сведок [REDACTED] Ми кад смо улазили у аутобусе команда је таква, човјек седи, стоји поред возача, аутоматском пушком и глава доље, значи међу ноге, сједнеш у сиц и међу ноге главу.

Добро, то би било све за данас што је било у плану. Да ли имате неке примедбе, да ли неко нешто жели да каже везано за ова испитивања?

Адвокат Гордана Божиловић Петровић: Хвала, немам ништа.

Председник већа: Не? Хвала лепо. Можете, укључите само микрофон.

Оптужени Жељко Маричић: Само да кажем што је Дервишевић изјавио.

Председник већа: Само устаните кад се обраћате суду.

Оптужени Жељко Маричић: Извињавам се. Само да кажем што је ██████████ изјавио да је звао моју госпођу супругу из Швајцарске, тачно је да је звао док смо још у Кључу живели, али није звао да каже да би желио да се чује са мном или да му извиним како је он тамо рекао, него је звао да каже да сам ја погинуо на Бихаћу, и да ја нисам имао његов број из Швајцарске да му се јавим, ја би највјероватније назвао га и извинуо му се за све. Јер ја нисам такав како он прича.

Председник већа: Што му то нисте рекли сад?

Оптужени Жељко Маричић: Не могу, не могу, ја сам реко адвокатици ако имате шта питајте га, ја га нећу питати ништа. Овога човјека се стварно не могу сјетит, у тој кафани сам пио редовно, редовно, бифе „Корзо“ ресторан, како хоћете назовите га, то ми је било успут према фирми, преко пута аутобуске станице и тако даље, али стварно гледам га упорно, не могу се сјетити. Знам му оца, знам му стрица, знам му стричевића, све те људе знам, то су јако добри људи с којима сам ја био јако добар, и још да кажем што је Дервишевић господин, каже да сам ја љубоморан био на њега. Госпођо ја сам возио шлепера, укратко ћу, имао сам плату од 4 до 5 хиљада марака у динарима, најчешће сам био трећи или четврти на платној листи, из Италије сам довозио фармерица и каве „Босна“ сирове, да сам дијелио, нисам продавао него дијелио. И да ја будем љубоморан на њега што је возио „ладу“ кад сам ја возио „мерцедеса“ рецимо.

Председник већа: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Е толико.

Председник већа: То би било све. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

28. јун 2019. у 09,30 часова судница број 2, дакле 28.06.2019. у 09,30.

На главни претрес позвати сведоке ██████████

Присутнима саопштено уместо позива.

Довршено у 13,25.

Записничар

Председник већа-судија